

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.51/2017/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. június 30. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálati tekintély megsértésének büntette miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. március 21. napján kihirdetett Kb.I.18/2016/6. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott katonai mellékbüntetést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. március 21. napján kihirdetett Kb.I.18/2016/6. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki szolgálati tekintély megsértésének büntetében (Btk. 447. § (1) bekezdés a./ pont, (2) bekezdés), ezért 150 napi tétel, napi tételenként 1.250,- forint pénzbüntetésre és katonai mellékbüntetésül 1 év időtartamra az őrmesteri rendfokozatba visszavetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve egyhavi részlet elmulasztása esetén a pénzbüntetés meg nem fizetett részének szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész tudomásul vette az ítéletet. A vádlott és védője a nyilatkozattételre fenntartott három napon belül felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.349/2017/1. számú átiratában a felmentés céljából bejelentett fellebbezéseket megalapozatlannak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság perrendszerű eljárásában ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, mérlegeléssel megállapított tényállása felülbírálnak. Indokolási kötelezettségének eleget tett és okszerű következtetést vont a vádlott bűnösségére nézve, valamint törvényesen minősítette függelemsértő katonai büntetést. Hivatkozott arra, hogy a bűnösségi körülmények közül a büntetlen előéletre hivatkozást mellőzni kell, ugyanakkor súlyosító körülmény, hogy cselekményét kettőnél több alárendelt jelenlétében valósította meg. Egyetértett azzal, hogy katonai mellékbüntetést is ki kell szabni a katonai nevelő hatás elérése érdekében, azonban kifejtette, hogy a beosztásba helyező parancs tartalmára figyelemmel a rendfokozatban visszavetés katonai mellékbüntetés alkalmazására azért nem kerülhetett volna sor, mert hivatásos állományú tűzoltó tiszthelyettes esetén a legalacsonyabb rendfokozat az őrmesteri. Ezért indítványozta, hogy a bűnösségi körülmények pontosítása mellett a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet megváltoztatva rendfokozatban visszavetés katonai mellékbüntetés helyett a vádlottat a soron következő fizetési fokozatba elősorolásra előírt

várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetéssel sújtsa a Btk. 459. § (3a.) pontjában foglaltakra tekintettel.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő bűncselekmény hiányában történő felmentésre tett indítványt. Kifejtette, hogy az előjáró a vádlott részéről elhangzott kijelentést magára vette, ugyanakkor négy tanú állította, hogy nem tudták, hogy kire értette a vádlott a kijelentését. Érvelt amellet, hogy nemcsak a parancsnok autója volt ott a parkolóban, hanem az összes kollégáé is, ezért álláspontja szerint nem tényállásszerű az elkövetési magatartás, mert nem valósult meg a más előtti elkövetés. Utalt arra is, hogy a vádlott nem szándékosan követte el a bűncselekményt. Ugyan a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség katonai mellékbüntetésre vonatkozó indítványával egyetértett, de indítványa bűncselekmény hiányában történő felmentésre irányult.

A vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott védőjéhez.

A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta. A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tárgyaláson a vádlott a büntetőjogi felelősségét nem ismerte el, nem kívánt vallomást tenni. Az elsőfokú katonai tanács a Be. 291. § (1) bekezdése alapján törvényesen olvasta fel a nyomozás során tett gyanúsítottai vallomását. Az elsőfokú bíróság ítélete 2. oldalának utolsó bekezdésétől a 3. oldal 1. bekezdéséig rögzítette a vádlotti vallomás lényegét. Az elsőfokú katonai tanács leellenőrizte a vádlott védekezését, ennek keretében kihallgatta a sértettet, a további tanúkat és ismertette a releváns okirati bizonyítékokat, köztük a jelentéseket és a szolgálati okmányokat. Az elsőfokú bíróság ítélete 5. oldalán értékelte az általa megismert bizonyítékokat és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem fogadta el a vádlott védekezését. Mindezek alapján marasztaló ítéleti tényállást állapított meg ítélete 2. oldalán. E tényállás tehát megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A vádlott és a védő felmentésre irányuló fellebbezése nem megalapozott.

A Be. 351. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a védő és a vádlott fellebbezésében új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. Megállapítható, hogy az elsőfokú katonai tanács részletes bizonyítási eljárás lefolytatását követően a logika szabályainak megfelelően értékelte az egyes bizonyítékokat, és megfelelő terjedelemben indokolta az álláspontját. Ezért a vádlottnak és a védőnek a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére, és ezen keresztül felmentésre irányuló fellebbezése a Be. 352. § (3) bekezdése alapján eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekményének jogi minősítése is. Az elsőfokú katonai tanács jogi értékelő tevékenységét ítélete 5. oldalának utolsó és 6. oldalának első két bekezdésében fejtette ki, amellyel a fellebbviteli bíróság teljes körűen egyetért. A vádlott a történeti tényállásban rögzített magatartásával a Btk. 447. § (1) bekezdés a./ pontjába ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő szolgálati tekintély megsértése büntetnének törvényi tényállási elemeit valósította meg. A

másodfokú bíróság egyetért azzal, hogy a vádlott az előjáróra értette a tekintélyértő kijelentését a szerkocsin tartózkodó több kollégája előtt. A fellebbviteli bíróság megjegyzi, hogy a töretlen bírói gyakorlat szerint a sértett jelenléte nélkül is megvalósítható e katonai bűncselekmény. A szolgálati tekintély megsértése törvényi tényállásában „a más előtt” elkövetés a tényállásnak olyan objektív ismérve, amelyet az elkövetőnek fel kell ismernie, de nem szükséges, hogy a kívülálló harmadik személy - aki előtt az egyébként tényállásszerű kijelentés elhangzik - hallja, megismerje ezt a közlést, vagy kijelentést; a tényállásszerűséghez elégséges az is, ha a konkrét eset körülményei között ennek reális, objektív lehetősége fennáll és ezt az elkövető tudata átfogja (EBH.2011.2382.).

A gondatlan elkövetés a bizonyítékok alapján fel sem merül, más büntethetőséget kizáró vagy megszüntető körülmény sem állapítható meg.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Nem tévedett, amikor a Btk. 33. § (4) bekezdése alkalmazásával pénzbüntetést szabott ki a vádlottal szemben. A napi tételek száma a cselekmény tárgyi súlyával arányos, a napi tétel összege megfelelően tükrözi a vádlott személyi, vagyoni és jövedelmi viszonyait. Tévedett ugyanakkor az elsőfokú katonai tanács, amikor a katonai nevelő hatás maradéktalan elérése végett a függelemsértő vádlottal szemben katonai mellékbüntetést is kiszabott. A törvénnyel első ízben összeütközésbe került, kifogástalan szolgálati múlttal rendelkező vádlott vonatkozásában a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok a pénzbüntetés kiszabásával önmagában is elérhetők, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a vádlottal szemben kiszabott katonai mellékbüntetést mellőzte.

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács helyes indokai alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. június 30.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. bíró

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. június 30.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke